

Mám strach!

Uverejnené nedeľa, 04. máj 2014, 09:23 Napísal: Peter Bešenyei Prečítané: 1783x

---

Keď tieto slová zaznejú z úst dieťaťa, zdá sa mi to prirodzenejšie, ako keď to počujem z úst dospelého človeka. Dieťa sa bojí tmy, samoty, šramotu i ticha...

Dospelí však majú tiež svoje strachy... Samozrejme, že teraz nemyslím prirodzený strach, vychádzajúci z pudu sebazáchovy. Ani ja sám nie som zvlášť odvážny človek, aj keď možno mám niektoré pudy sebazáchovy mierne potlačené, nakoľko som sa v mladosti s vášňou venoval adrenalínovému športu. Ale bežne sa bojím. Nie všetky miesta, možnosti, ponuky, považujem za bezpečné a rozumné, preto si vyberám len niektoré.

Keď nás chcú prísť navštíviť nejakí „dospeláci“, často počujem z ich úst: mám strach, bojím sa. „Čoho sa bojíš? Že ťa zjedia?“ pýtam sa so svojou jemnou iróniou. A po väčšine sa začneme smiať. Nie, neboja sa toho. Boja sa, že im ublížia, okradnú ich, poškodia auto alebo, že dostanú nejakú chorobu... Keď argumentujem tým, že ja v tom prostredí žijem, prichádza rýchla odpoveď: „Ty si už imúnny!“

Myslím si, že je to rizikovejšia zóna ako niekde inde, treba tu aj za bieleho dňa dodržiavať určité pravidlá, byť v strehu, ale ne/našinec sa môže aj v tejto lokalite viac menej bez väčšieho strachu pohybovať. Viem, že strach sa premáha a umenšuje aj poznaním.

Nebojte sa prichádzať medzi našich Rómov.